

Skibslaget Sebbe Als · Augustenborg

KØLSVINET

Nummer 3

Juli 98

© KFS/Distr. BULLS

11-10
CHRIS
BRAND

REDAKTIONEN

Peter R. Møller
Parkgade 8
6440 Augustenborg
Tlf. (privat) 74471078
Tlf. (arb.) 74883294

Redaktør
Adresseliste
Trykning

Peter Svendsen
Ibsvej 36
2880 Bagsværd
Tlf. (privat) 44985001

Redaktør
Opsætning

Steen Weile
Notmark 23
6440 Augustenborg
Tlf. (privat) 74473176
Tlf. (arb.) 74883292

Redaktør

Niels Peter Clausen
Storegade 22
6440 Augustenborg

Trykning
Forsendelse
"Side 9 pigen"

DEADLINE for stof til Kølsvinet er:
Fredag, den 30. Oktober 1998

Næste nummer af KØLSVINET udkommer i uge 46

Formandens hjørne

Så er vi næsten i slutningen af en meget hektisk sæson. Dette år har givet mange store glæder og oplevelser. Som noget meget positivt skal nævnes at det lykkedes Ernst at få gennemført et godt sommertogt kombineret med turen til Slesvig, se nærmere i næste nummer. Vedrørende turen til Slesvig, så ville vor skipper Viggo, være den første, der førte et skib ind til Hedeby i 1000 år, og det lykkedes!!! Flot gjort af vor superbesætning, Jeg har modtaget avis artikler fra Slesvig, med en meget stor artikel om Sebbe "und erklært Skipper Jonassen", se Peters anmeldelse i næste nummer

Under Slesvig turen tog vi afsked med Traute, vor mor i Slesvig. Hun har nu haft fornøjelsen hvert andet år siden 1988 at skulle slås for os i Sebbe. Hun går nu på pension, men har lovet at besøge os om 2 år.

På generalforsamlingen blev der nedsat et fondsudvalg med Wilford som formand. Formålet var at skaffe penge til en slæbebåd samt reparation af Naustens tag. Det har nu givet Kr. 50.000 fra Fabrikant Mads Clausens Fond (se omtale) samt Kr. 5.000 fra Sydbank (se nærmere i næst nr.). Meget flot af vort fondsudvalg.

Ellers har en del af os meget travlt med af afvikle de nødvendige og givtige arrangementer.

Tak til jer alle for en stor indsats på mange områder.

Peter R

ROMREGATTA 1998

Torsdag, den 21.5

For niende gang satte vi hinanden stævne på Slotsallé 10 for at deltage i årets romregatta i Flensborg. Det var første gang jeg så lokalerne efter de var blevet restaureret - og flot var det med åben ildsted und alles. Mødetidspunktet var kl. 9.00, men æ maler og Jacob var kommet lidt over otte og kunne ikke forstå, der ikke var mødt nogen. (Nu **må** vi altså også snart få ham lært klokken). Jacob blev jaget over til Niels Peter for nærmere oplysninger, men blev her modtaget af hans karakteristiske blide stemme. "**Æ SKÁ FANDEN GALME ITTE MÆ I ÅR, SÅ DO KÅ BARE HAU AB !**" Hvorefter han lagde sig til at sove igen.

Nå, men Jacob gik tilbage til nr. 10 og efterhånden dukkede da også de første deltagere op. Skipper ankom til planlagt tid i år, da Thor ikke skulle med og der derfor ikke var nogen som havde glemt pas etc. Vi gik ombord i rundstykkerne og fik ved fælles hjælp sammensat en besætning som følger:

Skipper	Viggo
Styrmand m/k	Nicole
Bådsmand	Ernst
Styrbord Hals	Torben
Bagbord Hals	Peter S.
Styrbord Skøde	Onkel 1
Bagbord Skøde	Onkel 2
Styrbord Bras	Katrine
Bagbord Bras	Iben
Sovende Boline	Jacob
Faldet	Peter R. Flemming, Henrik
Øvrige besætning	Mette, Tanja, Maria, Lars

Efter endt morgenmad, slæbte vi bagagen ned til Sebbe Als, som var trukket helt ind til broen. Vi fik stuvet skibet og gjort klart skib. Vi fik et lille slæb ud til flyvepladsen, hvorefter vinden skulle være ok til at vi kunne krydse rundt om Arnkil og videre ned af Alssund. Traditionen tro ofrede skipper lidt livseliksir på en god rejse, hvorefter han lod patten gå rundt.

Vi kom fint rundt om Arnkil, og fortsatte ned gennem det smukke Alssund. Endnu havde vi ikke fået regn, men skyerne lovede ikke for godt. Vi strøg sejlet og gik gennem broen for årer, hvorefter vi lagde ind til fiskernes fællessalg. Her blev der dømt toiletbesøg m.v. på Sundhalle med efterfølgende frokost på Sebbe. Kl. 15 var skipper blevet mæt og der blev givet signal til opbrud. Vi skulle videre mod Langballigau.

Der blev sat et reb i sejlet og vi sejlede ud fra Sønderborg havn, hvor der lå flere galeaser og skonnerter, som også skulle til Rom-regatta i Flensborg. For bidevind gik det nu ned mod Langballigau, og nu kom regnen. Og ikke nok med det. Vinden friskede op og der kom flere og flere buler på suppen. Vi krydsede en del, men havde en del afdrift. Vejret blev værre og værre og der skulle holdes godt fat i tovværket når vi vendte.

Jeg tror skipper havde fusket med hjemmebrygget i år - i hvertfald så det ikke ud til at Ægir havde modtaget blotet vel, for nu blæste der en stiv kuling til storm, men dermed var vore trængsler ikke forbi. Det begyndte nemlig også at hagle, ligesom der kom nogle vældige vindkast. Masten og råen vred og vendte sig og det var ikke sjove lyde der kom fra specielt masten

Vi tog sejlet ned og kastede det store anker og red stormen af.

Bonavista fra Rungsted kom for motor ned til os og spurgte om vi ville på slæb. Der stod en røgsky og en stank af petroleum fra dens udstødning, så man skulle tro de lagde røgslør. Vi sagde pænt nej tak (man er vel viking), men da de var sejlet og det dårlige vejr fortsatte var der nok nogle, der gerne ville have haft en tovende.

Og nu til en afsløring: Vi troede alle sammen, at det store anker vejede 60 kg, men det er bare løgn, vi er blevet snydt. Det vejer mindst 260 kg - det var i hvert fald utroligt tungt at få trukket op.

Da ankret endelig langt om længe var kommet indenbords, fortsatte vi vores trælsomme bidevindssejlad. Der kom ind imellem stadige et par voldsomme vindpust, så det var bare om at være klar til at slække på styrbord skøde, for at vi ikke sejlede os selv i sænk, når vi krængede over. Gudskelov sejlede vi ikke med underrå længere.

Men det måtte jo ske. Ved et af vindkastene havde det våde tovværk sat sig fast, således der ikke blev slækket i en fart. Sebbe krængede over til styrbord, vandet løb ind over rælingen og stod i lårtykke stråler ind gennem årehullerne. Vi kastede os alle over i bagbords side, mens vandet plaskede os om fødderne. Ved skippers hjælp fik man i sidste øjeblik løsnet skødet og vores kære gamle Sebbe rettede sig op igen. Det er det tætteste jeg har været på en grønlandervending - godt der var over 20 meter vand under os, for masten er 13 meter.

Vi genoptog vores evendelige kryds mod Langballigau, mens vi fik øst båden, men vores afdrift var for stor - vi kom ingen vegne. Der var kun en sømils vej til havnen, men der var ikke noget at gøre. Vi var alene på søen, for hvem andre end de vilde vikinger turde vove sig ud i det vejr (og det havde vi fandme' heller ikke gjort, hvis vejret var sådan, da vi sejlede fra Sønderborg). Så da der ikke var udsigt til en tovende, vendte vi om og sejlede tilbage til Sønderborg, hvor vi lagde til i lystbådehavnen på siden af Constance.

Det var en dødtræt besætning, som gik i gang med at gøre klart skib, telte op for natten samt begynde på madlavningen. Maria havde catch the cold, så hun måtte en tur under den varme bruser oppe i lystbådehavnen, ligesom diverse soveposer, sko osv. måtte en tur i tørretumpleren. Iben rendte rundt i en flækket regnfrakke af ubestemmelig herkomst, en blå næse samt et husmoderligt forklæde og lavede chili con carne. Jo der var kommet nye boller på suppen - ingen gule ærter og kålpølser, som ellers varmer så godt i sove-poserne, men hånden på hjertet: Da vi endelig kl. ca. 24 fik serveret con carnen, så smagte den godt, selvom vi jo naturligvis kunne havde fået de guleærter og kålpølserne allerede kl. 22.

Der var byfest i Sønderborg, men nu skete der noget, som kun ellers sker meget sjældent i skibslaget - *der var ingen som skulle til byen og drikke øl*. Og der blev heller drukket en godnat øl, for helt ærligt, så tror jeg alle havde det som mig. Jeg følte mig som om jeg kom hjem fra romregatta og ikke som om vi lige var startet på den - kort sagt jeg var mørbanket, og det varede da heller ikke længe før alle snorksov.

Det havde været en hård dags sejlads og det tætteste jeg har været på et forlis (bortset fra forrige romregatte hvor vi blev påsejlet, men det kunne vi jo ligesom ikke gøre for). Vi kunne være glade for, at vi havde den skipper vi havde (Well done Viggo) og han kunne være glad for han havde den erfarne besætning han havde (et ligeså Well done til os). Jo - der blev virkelig udvist godt sømandsskab hin torsdag, den 21. Maj i det herrens år 1998.

Fredag, den 22.5

Indrømmet - vi stod ikke op klokken 6.30, men ved 9-tiden var vi da alle på højkant. Og nu galdt det om at komme til Flensborg i en fart, for nu havde vi jo mistet en dag og havde ekstra mønt på lommen. Heldigvis var det ikke så blæsende idag, selvom der stadig var en god frisk vind, men den havde den rigtige retning. Maria havde fået varmen igen i nattens løb. Hun havde ligget imellem æ Maler og Jacob og det kan jo nok få folks temperatur til at stige. Vi fik gjort klart skib, spist morgenmad hvorefter vi for årer stod ud af lystbådehavnen.

Vi hejste sejlet og for god vind satte vi kursen mod Flensborg. Skipper måtte nu krybe til korset og indrømme der ligesom manglede lidt i hjemmebryggen, men Jacob havde en sjov flaske med hjemmefra og efter, at have tilsat Viggos bryg lidt fra flasken blev den så absolut bedre.

Æ Maler havde investeret i en superkikkert fra et postordre-katalog. Man skulle også kunne se med den om natten, men jeg tror han er blevet snydt, for skipper måtte næsten sejle helt ind til bredden for han kunne se hvad der foregik inde på land og det infarøde nattesyn var han egne røde øjne - men det var en flot kikkert - og så var der etui til.

Vi havde en fin sejlads og nærmede os nu svigermor (altså bøjen af form og størrelse som en sådan). Agten for os kom der et tysk krigsskib og nu kom der liv i Torben. Han havde studeret flagreglementet og kom nu med følgende instrukser: 1 mand klar ved flaglinen parat til at kippe med flaget. Besætningen lines op i bagbord side i en lang række parat til at hilse og råbe ohøj. Meningen var selvfølgelig, at tvinge dem til at slippe hvad de havde i hænderne for at genkippe og hilse på os - og det lykkedes. Det var for øvrigt i samme moment vi opdagede, at vi havde glemt det tyske gæsteflag, men hva' fanden vi sejler jo i gammelt dansk farvand.

Vi rundede svigermor i fin stil og fortsatte ned forbi okseøerne, som Mette så gerne ville se. Sidst på eftermiddagen nåede vi Flensborg og sejlede gennem hele havnen for sejl og strøg det først lige før broen og med et lille bump stødte vi ind i broen - vi var landet.

Vi lå det samme sted som sidste år, nemlig helt inde i bunden af havnen. Freja var endnu ikke ankommet og som vi senere fandt ud af - det ville hun heller ikke. Hun glimrede nemlig ved sit fravær for tredje år i træk. Og det kan jo ikke være fordi de taber kapsejladsen de ikke kommer, for vi plejer at lade dem vinde. Nå, men vi må se om de dukker op næste år. Vi gjorde klart skib og gik i gang med at forvandle Sebbe fra et hurtigsejlende krigsskib til en husbåd med forskellige telte og presenninger fra for til agter.

Igen i år havde Torben taget sin grill med hjemmefra og igen i år pissede det ned, så vi opgav at grille. I stedet gik vi på steakhouse og sørgede for, at næstformand Ernst kom med os og ikke med det hold, som gik på græsk restaurant. Så var der da en chance for, han ikke stank af hvidløg ved sengetide. Vi fik en rigtig herremiddag uden Flensburger Pils og godt mætte besluttede vi os for at gå en tur ned på Hansens Brauhaus for at køre lidt i sporvogn.

Most shocking, som en englænder ville sige det. Sporvognen havde nemlig kørt sin sidste tur og de sørgelige rester af den hang nu på væggen som pynt. I stedet var der kommet flere borde hvor sporvognen havde stået. Men ikke nok med det, der stod squ også reserveret på det eneste ledige bord. Nå - efter en lille forhandling med tjeneren, fik vi lov til at slå os ned ved bordet og snart sad vi alle med et dejligt krus øl foran os - undtagen Tanja, som pga. af en genfejl kun drak Cola.

Det blev ikke så sent som det sædvanlig vis plejede - gårdsdagens hårde sejlads sad i kroppen, men vi fik da så hatten passede og fik lavet en gentlemansaftale med æ maler (som skulle en tur hjem), at han kom med rundstykker den næste morgen kl. 8.00. Vi forhalede ned mod Sebbe, men røg på vejen derned ind i lidt musikalsk underholdning ud for Hansens havneudskænkning, så der gik lidt længere tid inden vi kom til køjs. Undervejs havde vi også mistet Henrik, som sidst blev set med usikker kurs ad Avilda til.

Vi sprang aftentoiletten over og krøb direkte i poserne og da det ikke lugtede af hvidløg, faldt vi hurtigt i søvn.

Lørdag, den 23. 5

Miraklernes tid var ikke forbi. Kvart over otte stod æ maler og Jytte på kajen med friske rundstykker. Utroligt hvad der er sket med den mand, efter han er blevet kæreste med Jytte. Han bander ikke, overholder aftaler og er oven i købet også begyndt at gå i bad.

Men det forpligtede naturligvis med rundstykker på kajen, så vi stod op og lavede kaffe og morgenmad. Det var virkelig gode rundstykker æ maler var kommet med, så skidt med, at der på poserne stod Murer Jensen 12 stk og Dyrslæge Abrahamsen 16 stk.

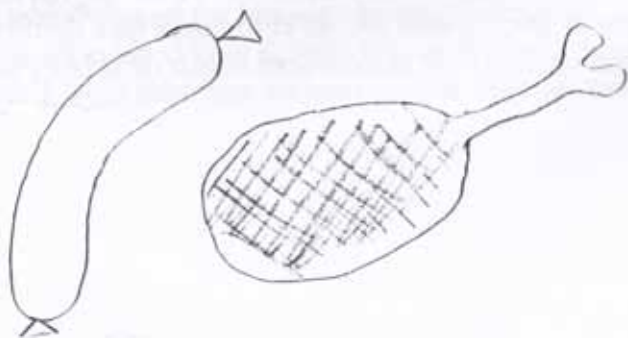
Maria havde det ikke så godt i sit hoved - det skyldes måske hun havde haft det nedad, mens hun snakkede i den store mikrofon. Iben led af den berygtede kamæleonsyge, der gav sig udslag i en langsom og usikker gangart med et stift stirrede blik. Og da hun fik et rundstykke op til sit kridhvide ansigt, skiftede hun omgående farve til en eller anden udefinerbar grøngul kulør, hvorefter hun omgående lagde maden fra sig. Henrik, som var kommet sidst i seng, havde også svært ved at få øjne, men det kan hænge sammen med, at han under nattens udskejelser fik en cisterne i hovedet. Cisterner er nu ikke hvad de har været - Henriks hoved heller ikke.

På en eller anden måde lykkedes det for os, at komme nogenlunde tidligt afsted ud til målbøjen hvor dagens højdepunkt - den store kapsejls - skulle finde sted kl. 11. Vi var næsten kommet ud til bøjen, da startsignalet gik, så vi fortsatte bare derudaf. Vi havde en god vind og vi lå absolut ikke blandt de sidste i feltet.

Vi var snart ude ved vendebøjen og vi fik lavet en rigtig god vending. I det hele taget synes jeg vi fik lavet nogle gode vendinger, jeg tror kun vi kiksede en enkelt vending under kapsejladsen. Vi havde fortsat en god vind afvekslende med et par af de efterhånden obligatoriske byger vi plejer at få på Romregattaen. Vi holdt Sebbe hårdt mod vinden for at komme styrbord om målbøjen, men vi måtte bide i det sure æble og lave endnu et kryds for ikke at sejle lige ind i bøjen. En ekstra skam også fordi vi var ved at overhale en galease, men den klarede lige akkurat at komme styrbord om. Nå, men vi var ikke de sidste og vi havde haft en virkelig god sejlad - eller som Iben ville have sagt det: "Så vidt jeg husker".

Vi havde nu et par timer fri indtil prisoverrækkelsen skulle finde sted, så vi gik en tur op på pladsen for at se på den maritime markedsplads. Vi var nogle stykker, som lige skulle have en lakse-sandwich med dertilhørende pils - en menu der ikke er at foragte. Andre sad på Sebbe og slog tiden ihjel indtil prisoverrækkelsen.

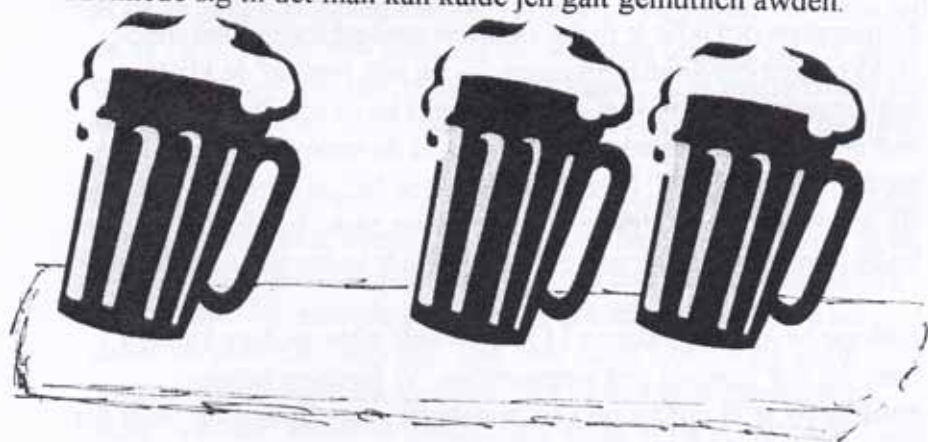
Tiden for prisoverrækkelsen var nu kommet og den fandt sted lige ved siden af hvor Sebbe lå fortøjet, så vi havde første parket til forstillingen. Da turen kom til Sebbe fik vi følgende ord og priser med på vejen af der Preisverteiler. De mente helt bestemt vi var udsendt som gravetelt af Tele-Nord, mere end som vikingeskib. Der blev ganske givet hentydet til vores telt-Klondyke ombord. Endvidere fik vi et gammelt trillebørshjul vi kunne bruge som ror, når vi nu "kun" havde en styreåre, samt en pølse og en skinke af plastik, som kunne holde længe, da vi jo heller ikke havde noget køleskab.

Og her var det, jeg følte mig lidt snydt. I 3 år havde Freja ikke deltaget og således snydt os for 3x3 liter Hansen rom, som skib nr. 2 altid får. Da vi jo lader dem vinde hvert år var de os som plejede at få de tre liter rom. Stille lod jeg der Preisverteiler, som stod og delte præmier ud på en gammel høstvej, forstå, at Sebbe Als ville have rom.

Og efterhånden lød det taktfast fra Sebbes besætning "Vi vil ha' rom", "Vi vil ha' rom". Det virkede. Takket være dette lille diskrete vink med en vognstang fik vi også langet 3 liter rom ned fra høstvognen. De gyldne dråber kan nydes ved vores Sankt Hansfest på nausten. Katrine fejrede denne ekstra præmie med at hejse det tyske gæsteflag - nemlig den nys uddelte plastikskinke. Pølsen havde Iben sat sig på - den klædte hende.

I stedet for at splitte os op, besluttede vi os alle for, at gå op på Hansens Brauhaus for at spise. Vi endte oppe på 1. Sal og fik et stort længbord hvor vi alle kunne sidde. De fleste var til store steaks (320 g) med sauerkraut, som vi bestilte samt 2 meter øl. Man kunne nemlig bestille øl 1 meter af gangen. Det bestod af et bræt af en meters længde med dertilhørende fyldte ølkrus. Det udviklede sig til det man kan kalde jen galt gemütlich awden.

Der blev hurtigt fuldt hus omkring os. Ved et andet langbord sad der nogle tyskere og sang en drikkevis, der bl.a. indebar, at de løftede bordet op over deres hoveder. Vi kvitterede naturligvis med nogle lige så gode sange, men dog uden at løfte bordet (der stod jo fyldte øl på) og inden vi fik set os om havde vi drukket 5 meter øl samt en 5 liters tønde. Grunden til det blev så mange var nok, at Tanja også drak øl den aften.

På vej ned til havnen kom vi i tanker om, at en af Duponterne (en af Rieckbrødrene) havde fødselsdag, så vi hyrede lynhurtigt et af de spillemandsorkestre, der stod og spillede på havnen - til at komme hen til Victoria og spille fødselsdagssang for Morten. Ikke et øje var tørt og så gav manden øl og således gik alting op i en højere enhed.

Det blev sent inden vi fandt vores poser og det blev endnu senere inden vi fandt lynlåsen, som lukkede op for de samme poser, men endelig langt om længe kom vi da i poserne og faldt hurtigt i søvn selvom onkel I snorkede. Henrik nåede ikke ombord - han var ude med cisternen.

Søndag, den 24.5

Minsandten om ikke æ maler og Jytte stod på kajen med rundstykker igen her søndag morgen. Vi fik helt ondt af de kjære indbyggere i Holbøl, som nu i to dage ikke havde fået deres morgenbrød fra bageren. Det blev en af de morgener, der ikke stod i tempoets tegn. Men kaffe skulle vi ha'. Torben og jeg fik smurt os et rundstykke og satte os op på en bænk med en kop kaffe. Det var ligesom om det hele gik lidt bedre når vi sad ned.

Katrine havde siden dagen i forvejen ledt efter sit dyre kamera, men det var ligesom pist verswunden. Vi foreslog hende naturligvis at få ryddet op i sin rodebutik, men ligemeget hjalp det.

Det var og blev borte. Pludselig fik æ maler en god idé. Han gik op til vores sorte affaldssæk, som vi dagen før havde stillet op ved siden af bænkenes skraldespand. Der sad to sprittere og kiggede interesseret på æ maler som stod og rodede i sækken. "Hvad leder du efter", spurgte de. "Et kamera", svarede æ maler. "Det kan du godt spare dig, for vi har kigget i sækken og taget de tomme flasker", sagde den ene. Men hvad sker der! Nede i bunden af sækken lå Katrines kamera. Det var for øvrigt meget sjovt, at se de to spritteres ansigtsudtryk, da det gik op for dem, de var gået glip af en formue. Der udsprang sig en rørende gensynsglæde ombord på Sebbe, da æ maler kunne give Katrine hendes kamera tilbage.

Senere ville Jacob hen og sidde på Torbens og min bænk, men vi måtte jo fortælle ham, at den var for "Whites only". Skipper havde dagen før fabuleret noget om tidlig afgang, men da han sov endnu, kunne det tolkes derhen, at han havde skiftet mening. Alligevel gik vi efter morgenmaden i gang med at nedbryde Tele-Nord grave-teltene og langsomt dukkede Sebbe Als op imellem kludene.

Der blev nu gjort klart skib og snart var vi på vej ud af havnen - en af de få gange vi havde haft fat i årerne på denne tur. Vi satte sejl da vi var kommet ned forbi kornsiloen, men fjorden var for smal og vores afdrift for stor til, at det lykkedes, så vi måtte stryge sejlet og ro videre ud forbi transitbiksen før vi kunne sætte sejl igen.

Og denne gang lykkedes det. Der var fin vind i sejlene og vi kom hurtigt afsted ud af Flensborg fjord. Der blev sat vand over til en kop kakao med et skvat rom i - en drikkelse som smager ekstra godt til søs. Vi rundede svigermor i flot stil og gik videre ud i dansk farvand for fulde sejl. Der blev dømt frokost og snart vandrede madderne fra forskibet ned til den sultne besætning agter. Vel ankommet til Sønderborg strøg vi sejlet og gik for årer gennem broen og lagde til ved kajen på den anden side af broen.

Der var run på havnetoilettet, men efterhånden var vi klar til afgang igen. Vi lagde ud fra kajen og satte sejlet. Kaperen kom forbi og spurgte om vi ville have en linie, men vi sagde pænt nej tak - vinden var simpelthen for god og hånden på hjertet, det kunne være lækkert at have gennemført en romregatta udelukkende for sejl.

Vi fortsatte videre ned gennem Alssund og rundede snart Arnkilsøre. Vi var nu i Augustenborg fjord og vinden var stadig med os. I det fjerne kunne vi skimte nausten og snart efter hele havnen. Før vi kunne fortøje Sebbe, måtte vi først ind og flytte Ottar, idet dem som havde sejlet med den sidst havde lagt den på Sebbes plads

det ville måske være en idé, hvis man i bestyrelsen besluttede at få hamret den pæl i vandet, der mangler, således at Sebbe igen kan ligge imellem de to pæle i havnen. Betragt dette som et lille hjertesuk

Vi fik Ottar bugseret væk og Sebbe fortøjet, hvorefter vi gik i gang med at tømme skibet. Skipper lagde bil til transport af redningsveste, kasser m.v. og fik det over på nausten, mens vi andre gjorde klart skib. Lis var kommet for at hente Mette og Peter R. så de kunne fodres af inden de skulle med toget. Den niende romregatta var ved sin afslutning. En regatta hvor vi virkelig har fået afprøvet vores sømandsskab og hvor vi (bortset fra det lille slæb i begyndelsen af turen) udelukkende har gået for sejl. En dejlig tur - et dejligt sammenhold - en god stemning.

Må jeg - traditionen tro - sige alle tak for en god tur og her på falderebet opfordre jer til, allerede nu, at reservere i jeres kalendere. Næste år er nemlig jubilæumsår, idet Sebbe så har været med til romregatta i 10 år. Torben har fået overtalt skipper til endnu en tur. Så må vi jo se hvad fremtiden vil bringe - for Torben, der i et svagt øjeblik har lovet, at han vil arrangere Romregatta i de næste 10 år - har faktisk til næste år opfyldt hvad han lovede.

Med skibslagshilsen

Peter Svendsen

NYE BUSSERONNER

Kan forudbestilles
til og med den

15/9

Busseronnerne bliver indkøbt efter deadline og vil koste **280,- kr** med en leveringstid på ca. 1 måned.

Bestilling hos: Næstformand Ernst Due, Ormstoft 13 A st.
6400 sønderborg ☎. 74 43 78 05

Nyt fra bestyrelsen

Da det er meget lang tid siden vi har haft et egentlig bestyrelsesmøde er der kun en ting der skal bemærkes her, jvf. nedenfor. At vi ikke har haft bestyrelsesmøde skyldes meget stor travlhed med vor arbejde, arrangementer samt ferie. Vi har dog været i løbende kontakt med hinanden på forskellige tidspunkter.

Ophaling

Bestyrelsen har besluttet at sætte ophaling til den **26/9** med den 3/10 som reserve.

Danfoss avisen 13/8 1998

Skibslaget Sebbe Als blev betænkt med 50.000 kroner. Beløbet, der blev overrakt til Edith Larsen og Steen Weile, skal bruges til anskaffelse af en ledsagerbåd, når Sebbe Als sejler med gæster. Fru Bitten Clausen var gudmor ved søsætningen af Sebbe Als for ca. 30 år siden—også dengang bidrog Fonden med økonomisk støtte. I årenes løb har mange mennesker fået en speciel oplevelse, når de har været ombord på vikingeskibet. Også Danfoss har i mange situationer benyttet skibet og dets besætning i forbindelse med gæstebesøg. Skibstilsynet har nu krævet, at Sebbe Als får en ledsagerbåd, når der sejles med gæster.

Sommertogt og Slesvig vikingedage

26.7 - 2.8 1998

Takket være en kæmpeindsats fra vor kjære næstformand Ernst, lykkedes det for første gang i mange år, at få stablet et sommertogt på benene med Sebbe Als.

Vejret var ikke det allerbedste, men til trods herfor, havde vi et dejligt togt (vi fik i hvert fald set Barsøe fra 1000 sider) I år er det Iben som skriver om sommertogtet, så det kan I glæde jer til, når det bliver færdigt. Enten som et lille særnr. eller i næste nr. af Kølsvinet.

Jeg vil ikke skrive mere om turen, men vil dog nævne en ting, som gjorde et stort indtryk på en gammel viking. Nemlig da vi lagde dragehoved, mast og hale ned og roede under en bro og ind i Haddeby nor. Herinde rejste vi igen masten, satte hoved og hale på - hejste sejl og sejlede tværs over Haddby nor og ind til den gamle havn i Hedeby.

For første gang i 1000 år var der igen et vikingeskib indenfor voldene i det gamle Hedeby.

Resten af beretningen fra sommertogtet må I have tilgode, med et tak til alle deltagerne for en god tur - vejrguderne til trods.

Peter Svendsen

BESTYRELSEN:

Formand:	Peter R. Møller Parkgade 8 6440 Augustenborg Tlf. (privat) 74471078 Tlf. (arb.) 74883294	Ulrik Grau Stavensbølgade 19 6440 Augustenborg Tlf. (privat) 74472585 Tlf. (arb.) 74471561
Næst- formand	Ernst Due Ormstoft 13 A st. 6400 Sønderborg Ø (privat) 74 43 78 05	Jens Chr. Nissen Lillehavsti 2 6440 Augustenborg Tlf. 74472906
Kasserer:	Ingelise Jacobsen 	
Sekretær:	Steen Weile Notmark 23 6440 Augustenborg Tlf. (privat) 74473176 Tlf. (arb.) 74883292	
Materiale- forvalter	Niels Peter Clausen Storegade 22 6440 Augustenborg	
Kommunen:	Andreas Asmussen Vestergade 26 6440 Augustenborg Tlf. (privat) 74471355	